

REPUBLIKA HRVATSKA
TRGOVAČKI SUD U RIJECI
Rijeka, Zadarska 1 i 3

8 St-246/17-16

REPUBLIKA HRVATSKA

RJEŠENJE

Trgovački sud u Rijeci, po sutkinji Emi Brdovčak, u skraćenom stečajnom postupku nad dužnikom SZILVASY j. d.o.o. u stečaju, Kastav, Jurjenići 109 a, OIB: 75568611042, 24. studenoga 2020.,

riješio je

I. Odbija se kao neosnovan zahtjev za nagradu stečajnom upravitelju Sanjinu Dinku Dorčiću iz Rijeke.

II. Odbija se kao neosnovan zahtjev stečajnog upravitelja Sanjina Dinka Dorčića za naknadu troškova u iznosu od 758,75 kn.

Obrazloženje

Rješenjem ovog suda poslovni broj St-246/17-6 od 5. listopada 2017. otvoren je i zaključen stečajni postupak nad uvodno označenim dužnikom te je za stečajnog upravitelja imenovan Sanjin Dinko Dorčić iz Rijeke. Navedeno rješenje doneseno je primjenom odredbe čl. 431. Stečajnog zakona („Narodne novine“ 71/15, 104/17; dalje: SZ). Po pravomoćnosti tog rješenja stečajni dužnik je brisan iz sudskog registra na temelju rješenja ovog suda od 31. siječnja 2018., poslovni broj Tt-18/503-2.

Podneskom od 25. prosinca 2019. stečajni upravitelj je predložio da mu sud odredi nagradu jer je kao osoba ovlaštena za zastupanje dužnika sastavio i dostavio Financijskoj Agenciji (dalje: Fina) godišnja financijska izvješća (bilancu stanja, račun dobiti i gubitka i bilješke uz financijska izvješća) za javnu objavu i statističke potrebe te je sastavio i podnio prijavu poreza na dobit. Naveo je kako je izvršio uvid u dostupne godišnje financijske izvještaje dužnika za prethodno izvještajno razdoblje objavljene na mrežnim stranicama Fine, utvrdio je osnovnu djelatnost dužnika u registru Državnog zavoda za statistiku radi dostave financijskih izvještaja, izvršio je uvid u registar poslovnih subjekata pri Hrvatskoj gospodarskoj komori radi utvrđenja matičnog broja poslovnog subjekta, u nadležnoj poslovnicu Fine podnio je izjavu o upotrebi certifikata za korištenje e-servisa Fine te je na temelju prikupljenih podataka sastavio, potpisao i dostavio financijske izvještaje putem web servisa Fine. Pored navedenog, sastavio je, potpisao i podnio kod nadležnog poreznog referenta prijavu poreza na dobit Ministarstvu financija. Stečajni upravitelj je utvrdio da je obavezan izraditi financijske izvještaje i dostaviti ih Fini za javnu objavu i statističke potrebe. Predložio je da mu sud zbog prethodno navedenih poslova koje je obavio odredi nagradu. Pri tom se pozvao na odgovarajuće odredbe Stečajnog zakona, Uredbe o kriterijima i načinu obračuna i plaćanja nagrade stečajnim upraviteljima te na odredbe Zakona o računovodstvu i Zakona o porezu na dobit kojima je (u bitnom) propisana obveza poduzetnika sastaviti godišnje financijske izvještaje te obveze poreznog obveznika.

Stečajni upravitelj zatražio je podneskom od 25. prosinca 2019. i naknadu troškova koje je imao prilikom obavljanja poslova sastavljanja i dostave financijskih izvještaja za društvo u stečaju (naknada Fini i troškovi knjigovodstvenih usluga), u ukupnom iznosu od 758,75 kn.

Rješenjem ovog suda poslovni broj St-246/17-10 od 25. svibnja 2020. odbijen je zahtjev stečajnog upravitelja za nagradu i naknadu troškova uz obrazloženje prema kojem stečajni upravitelj nije bio dužan podnositi financijske izvještaje i prijavu poreza na dobit za dužnika koji je brisan iz sudskog registra jer takvo (brisan) društvo nije poduzetnik u smislu odredbi Zakona o računovodstvu ("Narodne novine" broj 78/15, 134/15, 120/16, 116/18; dalje: ZR) te nije obveznik podnošenja financijskih izvještaja sukladno odredbi čl. 19. st. 9. i čl. 4. ZR-a. Jednako tako, brisan društvo koje nema imovine nije obveznik podnošenja prijave poreza na dobit Ministarstvu financija jer takvo društvo (koje više ne postoji) nije porezni obveznik u smislu odredbe čl. 1. Zakona o porezu na dobit („Narodne novine“ broj 177/04, 90/05, 57/06, 146/08, 80/10, 22/12, 148/13, 143/14, 50/16, 115/16, 106/18, 121/19).

Odlučujući o žalbi stečajnog upravitelja protiv navedenog prvostupanjskog rješenja, rješenjem Visokog trgovačkog suda Republike Hrvatske poslovni broj Pž-2397/2020-2 od 28. srpnja 2020., navedeno rješenje je ukinuto i predmet je vraćen ovom sudu na ponovan postupak. Iz obrazloženja drugostupanjskog rješenja proizlazi da se u slučaju otvaranja stečajnog postupka, godišnje financijsko izvješće podnosi sa stanjem na dan koji prethodi danu otvaranja stečajnog postupka sukladno čl. 19. st. 9. ZR-a, slijedom čega je prvostupanjski sud upućen iznova odlučiti o zahtjevu stečajnog upravitelja za nagradu i naknadu troškova.

Zahtjev stečajnog upravitelja za nagradu i naknadu troškova nije osnovan.

Odlučujući o zahtjevu stečajnog upravitelja, ovaj sud je prije svega uzeo u obzir okolnost prema kojoj se ovdje radi o tzv. skraćenom stečajnom postupku iz čl. 428. SZ-a u kojem je sud, sukladno odredbi čl. 431. SZ-a donio rješenje o otvaranju i istovremenom zaključenju stečajnog postupka. Takav (skraćeni) stečajni postupak zapravo predstavlja postupak čija je svrha brisanje iz sudskog registra dužnika koji nema imovinu, zaposlenih osoba i koji je nesposoban za plaćanje. U skraćenom stečajnom postupku, vjerovnici koji (eventualno) predlože otvoriti stečajni postupak pozivaju se na plaćanje predujma za namirenje troškova stečajnog postupka (čl. 434. SZ-a) iz kojeg predujma bi se namirili troškovi stečajnog postupka (jer dužnik nema imovine, slijedom čega je potrebno osigurati sredstva radi namirenja troškova budućeg stečajnog postupka). Prijedloga vjerovnika za otvaranje stečaja u ovom (skraćenom) postupku nije bilo, posljedično čemu predujam nije uplaćen te je sud donio rješenje o otvaranju i istovremenom zaključenju stečajnog postupka nad uvodno navedenim dužnikom (čl. 431. st. 2. SZ-a), a koje je rješenje postalo pravomoćno 24. listopada 2017. Po pravomoćnosti, dužnik je brisan iz sudskog registra 31. siječnja 2018., sukladno rješenju ovog suda poslovni broj Tt-18/503-2.

O zahtjevu stečajnog upravitelja za nagradu i naknadu troškova sud je odlučivao uzimajući u obzir prije svega prethodno navedene činjenice: da je nad stečajnim dužnikom pokrenut skraćeni stečajni postupak što podrazumijeva da predmetni subjekt nema imovine, da nitko od vjerovnika nije predložio otvaranje stečajnog postupka i posljedično tome predujmio sredstva za namirenje troškova postupka te da je dužnik brisan iz sudskog registra.

Odredbom čl. 94. st. 1. i 2. SZ-a propisano je da stečajni upravitelj ima pravo na nagradu za svoj rad koju rješenjem određuje sud prema Uredbi kojom Vlada Republike Hrvatske utvrđuje kriterije i način obračuna i plaćanja nagrade stečajnim upraviteljima. Rad stečajnog upravitelja treba biti opravdan potrebama stečajnog postupka. Radnje koje stečajni upravitelj poduzima u stečajnom postupku propisane su odredbom čl. 89. SZ-a te mu se za obavljanje tih radnji određuje nagrada. Dovođenjem u vezu odredbe čl. 89. SZ-a s pravom stečajnog upravitelja na nagradu iz čl. 94. st. 1. SZ-a, proizlazi da Stečajni zakon ne propisuje pravo na nagradu stečajnom upravitelju koji u skraćenom stečajnom postupku, nakon što je društvo dužnika brisano iz sudskog registra, podnosi godišnje financijsko izvješće i prijavu poreza na dobit. Naime, stečajni upravitelj je prema potvrdama o primitku dokumentacije za 2017. godinu na stranicama 18 i 19 spisa bilancu za poduzetnike predao Financijskoj Agenciji 26. travnja 2018., bilješke uz financijske izvještaje evidentirane su 15. svibnja 2018., a prijavu poreza na dobit predao je 30. travnja 2018. (stranica 20 spisa), dakle, nakon brisanja dužnika iz sudskog registra (31. siječnja 2018.). Već iz prethodno navedenih odredbi SZ-a proizlazi da stečajni upravitelj neosnovano traži određivanje nagrade za poduzimanje predmetnih radnji jer te radnje nisu poduzete za vrijeme trajanja stečajnog postupka nad dužnikom, niti je takav postupak uopće proveden.

Pravo na nagradu stečajnog upravitelja u konkretnom slučaju ne proizlazi ni iz odredbi Uredbe o kriterijima i načinu obračuna i plaćanja nagrade stečajnim upraviteljima („Narodne novine“ broj 105/15; dalje: Uredba). Naime, Uredbom je predviđen način određivanja nagrade za rad stečajnom upravitelju, privremenom stečajnom upravitelju i povjereniku predstečajnog postupka. Privremenom stečajnom upravitelju pripada pravo na jednokratnu nagradu za poslove obavljene u prethodnom postupku sukladno odredbi čl. 4. Uredbe. Poslovi privremenog stečajnog upravitelja u prethodnom postupku određeni su odredbom čl. 119. SZ-a te za navedene poslove on ima pravo na nagradu, dok stečajnom upravitelju pripada pravo na nagradu (za radnje iz čl. 89. SZ-a obavljene u stečajnom postupku) pri čemu se kao kriteriji određivanja te nagrade uzimaju u obzir obujam i složenost poslova, rad stečajnog upravitelja na ispitivanju tražbina te vrijednost unovčene stečajne mase (čl. 5. Uredbe). Kako Uredba predviđa određivanje nagrade privremenim stečajnim upraviteljima i stečajnim upraviteljima za radnje poduzete u prethodnom, odnosno u stečajnom postupku (koji se provodi radi skupnog namirenja vjerovnika, unovčenjem imovine dužnika), a ne i u tzv. skraćenom stečajnom postupku koji je istovremeno otvoren i zaključen te je dužnik brisan, prema shvaćanju ovog suda, pravo na nagradu stečajnog upravitelja u konkretnom slučaju ne proizlazi ni iz odredbi Uredbe.

Drugim riječima, kako su posebna pravila provođenja skraćenog stečajnog postupka predviđena kako bi se spriječio nastanak troškova (koji nužno nastaju u provedbi redovnog stečajnog postupka), zbog čega se rješenje o otvaranju i zaključenju stečajnog postupka u tom slučaju i donosi primjenom presumpcije iz čl. 431. st. 1. SZ-a (a ne utvrđivanjem postojanja stečajnih razloga odgovarajućim dokazima što iziskuje troškove) te je svrha tog postupka brisanje iz sudskog registra neaktivnog subjekta, bez imovine (a ne skupno namirenje vjerovnika iz imovine dužnika jer ovdje nema ni vjerovnika niti imovine), prema shvaćanju ovog suda, priroda takvog postupka je takva da se on provodi bez troškova te da u tom postupku ni nagrada stečajnom upravitelju (čija je funkcija u takvim postupcima isključivo formalne naravi) ne predstavlja opravdani trošak koji tereti stečajnu masu (koje nema).

Nadalje, ističe se kako se Fond za namirenje troškova stečajnog postupka ne osniva za namirenje troškova koji bi nastali u postupcima u kojima se istovremeno otvara i zaključuje stečajni postupak. Navedeno proizlazi iz odredbe čl. 111. st. 4. SZ-a prema kojoj je sredstva

isplaćena iz Fonda stečajni upravitelj dužan vratiti u Fond nakon što se u stečajnom postupku prikupe za to potrebna sredstva. Ovdje nema stečajnog postupka (takav postupak se ne provodi) pa nije jasno otkuda bi stečajni upravitelj trebao vratiti sredstva isplaćena na ime zatražene nagrade i naknade troškova. Dakle, pravo stečajnog upravitelja na nagradu i naknadu troškova isplaćuje se iz sredstava Fonda za namirenje troškova stečajnog postupka (čl. 94. st. 6. SZ-a) ako u stečajnom postupku nema sredstava za nagradu i naknadu troškova stečajnom upravitelju, ali samo u slučajevima kada je sud odlučio da se stečajni postupak nakon otvaranja i provodi, a ne i u slučajevima kada je sud odlučio da se stečajni postupak nakon otvaranja istovremeno zaključuje (kao što je to u konkretnom slučaju). Na taj način očitovale se i sudska praksa u odluci Visokog trgovačkog suda Republike Hrvatske poslovni broj Pž-3487/2019-2 od 4. rujna 2019. Stečajni upravitelj imao bi pravo na nagradu za obavljene radnje u postupku tek u slučaju eventualnog nastavljanja postupka radi naknadne diobe stečajne mase (ako bi se pronašla imovina koja ulazi u stečajnu masu sukladno čl. 289. SZ-a) u kojem postupku bi stečajni upravitelj bio dužan poduzimati radnje iz čl. 89. SZ-a i u kojem bi, a u vezi s tim poduzetim radnjama stekao pravo na nagradu.

Ovdje se dodatno napominje da financijsko izvješće i prijava poreza na dobit koje je stečajni upravitelj predao i za koje poslove traži nagradu, u sadržajnom smislu nisu potpuni i izrađeni u skladu s odredbama ZR-a i Zakona o porezu na dobit.

Naime, vjerodostojno financijsko izvješće izrađuje se na temelju popisane imovine i obveza sukladno odredbi čl. 15. st. 4. ZR-a. Popis imovine i obveza dužnika sukladno odredbi čl. 17. SZ-a sastoji se od naznake nekretnina i pokretnina dužnika, imovinskih prava dužnika na tuđim stvarima, novčanih i nenovčanih tražbina dužnika, drugih prava koja čine njegovu imovinu, novčanih sredstava na računu, druge imovine dužnika, obveza dužnika unesenih u njegove poslovne knjige, drugih novčanih i nenovčanih obveza dužnika, razlučnih i izlučnih prava na imovini dužnika, prosječnih mjesečnih troškova redovnog poslovanja dužnika u posljednjih godinu dana, postupaka pred sudovima ili javnopravnim tijelima u kojima je dužnik stranka i visinu ili opis tražbine koja je predmet postupka. U popisu imovine i obveza moraju se navesti podaci o pravnoj i činjeničnoj osnovi u odnosu na svaki dio imovine i obveza te o dokazima, osobito ispravama kojima se oni mogu potkrijepiti i potvrditi da su navedeni podaci točni i da ništa od imovine i obveza nije zatajeno (čl. 17. st. 2. SZ-a).

Iz opisa poslova na temelju kojih stečajni upravitelj zahtijeva određivanje nagrade i naknade troškova (uvid u javno obavljene dostupne godišnje financijske izvještaje, utvrđivanje osnovne djelatnosti dužnika uvidom u Registar Državnog zavoda za statistiku, uvid u Registar poslovnih subjekata pri Hrvatskoj Gospodarskoj komori radi utvrđenja matičnog broja dužnika, podnošenje izjave upotrebi certifikata za korištenje e-servisa Fine te sastavljanje financijskih izvještaja i prijave poreza na dobit na temelju navedenih podataka) ne proizlazi da je obavio upravo one poslove taksativno navedene u citiranoj odredbi čl. 17. SZ-a te da je na temelju utvrđenja koja je stekao popisujući imovinu i obveze dužnika sastavio financijska izvješća i bilješke uz izvješća. Prema shvaćanju ovog suda, utvrđivanje osnovne djelatnosti dužnika, njegovog matičnog broja i vršenje uvida u javno dostupna financijska izvješća ne predstavlja osnovu za određivanje nagrade za rad.

Osim toga, iz financijskog izvještaja za 2017. i bilješki uz financijske izvještaje za 2017. u koje je sud izvršio uvid putem javno dostupne web stranice <http://rgfi.fina.hr/JavnaObjava-web/pSubjektTrazi.do>, utvrđeno je da stečajni upravitelj nije dao vjerodostojne podatke u financijskom izvještaju jer je, primjerice, vrijednost temeljnog kapitala dužnika označio brojem 1, iako je temeljni kapital dužnika iznosio 10,00 kn. Ovdje se

dodatno napominje i da su sve vrijednosti koje je stečajni upravitelj označio u financijskom izvještaju za 2017. označene brojem 1 što doprinosi uvjerenju ovog suda o nevjerodostojnosti navedenih izvještaja. Također, a u odnosu na dostavljene financijske izvještaje napominje se i da te izvještaje stečajni upravitelj nije dostavio Fini u roku od 90 dana od otvaranja stečaja (kako to propisuje odredba čl. 19. st. 9. ZR-a) već po proteku tog roka (stečaj je otvoren 5. listopada 2017., a dokumentacija je predana Registru 26. travnja 2018. - stranica 19 spisa).

U odnosu na prijavu poreza na dobit (stranica 20 spisa) napominje se da je ta prijava sastavljena za razdoblje od 5. listopada 2017. do 5. listopada 2017. (obuhvaća razdoblje od jednog dana) što je protivno odredbi čl. 29. Zakona o porezu na dobit kojom je za slučaj otvaranja stečaja kao porezno razdoblje utvrđen dio poslovne godine koje čini razdoblje koje se nastavlja na posljednju poslovnu godinu do dana otvaranja stečaja, odnosno razdoblje koje se nastavlja od otvaranja stečaja do kraja poslovne godine. Dakle, porezno razdoblje zasigurno (pravilno) ne predstavlja jedan dan kako je to naveo stečajni upravitelj u prijavi poreza na dobit. Nadalje, prema odredbi čl. 35. Zakona o porezu na dobit, prijava poreza na dobit podnosi se u roku od 30 dana od dana isteka poreznog razdoblja, a uz tu prijavu podnosi se i bilanca te račun dobiti i gubitka. Ovdje, ne samo da je stečajni upravitelj podnio poreznu prijavu koja ne obuhvaća porezno razdoblje sukladno čl. 29. Zakona o porezu na dobit već je tu prijavu podnio nakon proteka roka od 30 dana od isteka poreznog razdoblja (podnio ju je 30. travnja 2018. – stranica 20 spisa) te uz nju nije podnio i bilancu te račun dobiti i gubitka.

Slijedom navedenog, prema shvaćanju ovog suda, stečajni upravitelj nema pravo na nagradu za svoj rad jer, osim što to pravo u konkretnom slučaju ne proizlazi iz odredbi SZ-a i Uredbe, a kako je obrazloženo ranije (jer se radi o skraćenom stečajnom postupku), kvaliteta i kvantiteta odrađenog posla ne opravdava određivanje nagrade za rad. Naime, prilikom određivanja nagrade, sud je dužan voditi računa i o navedenim kriterijima (kvaliteti i kvantiteti poduzetih radnji koje predstavljaju temelj za određivanje nagrade), a ne isključivo o ispunjenju forme, bez potrebnog sadržaja.

Zato je zahtjev stečajnog upravitelja za određivanje nagrade u ovom skraćenom stečajnom postupku odbijen te je riješeno kao u točki I. izreke rješenja.

U odnosu na zatražene troškove postupka napominje se da je stečajni upravitelj zatražio trošak u iznosu od 8,75 kn (7,00 kn + PDV) na ime naknade Fini za tzv. "e – paket dodatno ovlaštenje – korištenje e-servisa u ime drugog poslovnog subjekta" te trošak knjigovodstvenih usluga u ukupnom iznosu od 750,00 kn (za sastav godišnjih financijskih izvješća i prijave poreza na dobit za 2017. godinu).

Iz dostavljenih dokaza ne proizlazi da je stečajni upravitelj imao trošak u iznosu od 8,75 kn, odnosno da je taj trošak bio u vezi s ovim skraćenim stečajnim postupkom. Naime, u prilog tvrdnji o nastalom trošku, stečajni upravitelj je dostavio račun Fine koji glasi na trgovačko društvo Dunko d.o.o. Baška u ukupnom iznosu od 351,25 kn koji račun ne predstavlja dokaz o tome da je stečajnom upravitelju nastao stvarni trošak u iznosu od 8,75 kn za javnu objavu koja se odnosi na ovaj predmet. Osim toga, stečajni upravitelj nije dokazao ni da je taj trošak platio.

Što se tiče troškova računovodstva u ukupnom iznosu od 750,00 kn ističe se da su i ti troškovi neosnovani. Naime, prema shvaćanju ovog suda, od stečajnog upravitelja, kao zastupnika po zakonu društva u stečaju koji vodi poslove tog društva i kao osobe koja ispunjava uvjete iz čl. 79. ili 80. SZ-a (što podrazumijeva da raspolaže stručnim znanjima koja

joj omogućavaju kvalitetno obavljanje tog posla), opravdano se očekuje da zna (samostalno) ispuniti obrazac porezne prijave i financijskih izvješća. U tom smislu se ističe kako trošak angažiranja računovodstvenog servisa za cijenu od 750,00 kn za ispunjavanje pojedinog obrasca porezne prijave i financijskog izvješća, osobito u skraćenom stečajnom postupku u kojem nema imovine iz koje bi se ti troškovi namirili ne predstavlja opravdan i realan trošak koji bi se stečajnom upravitelju trebao naknaditi iz Fonda za namirenje troškova stečajnog postupka. Ovdje se dodatno napominje da cijena računovodstvenih usluga (koja obuhvaća cjelokupno vođenje poslovnih knjiga stečajnog dužnika) u postupcima u kojima dužnik ima imovine i gdje se stečajni postupak zaista provodi radi unovčenja te imovine iznosi u prosjeku 1.000,00 kn mjesečno što dodatno ukazuje na neopravdanost ovog troška kojem se stečajni upravitelj izložio.

Pored navedenog, a kako su prijava poreza na dobit i financijska izvješća nepotpuno sastavljeni i predstavljaju tek ispunjenje forme bez ogovarajućeg sadržajnog smisla, trošak nastao povodom takvih izvješća i prijave poreza već i iz tog razloga nije osnovan.

Slijedom navedenog, odbijen je i zahtjev stečajnog upravitelja za naknadu troškova postupka sukladno odredbi čl. 155. st. 1. Zakona o parničnom postupku („Narodne Novine“ broj 53/91, 91/92, 112/99, 88/01, 117/03, 88/05, 2/07, 84/08, 96/08, 123/08, 57/11; 148/11, 25/13; 89/14 i 70/19; dalje: ZPP) u vezi sa čl. 10. SZ-a i čl. 94. SZ-a te je riješeno kao u točki II. izreke.

U Rijeci, 24. studenoga 2020.

Sutkinja
Ema Brdovčak

UPUTA O PRAVNOM LIJEKU:

Protiv ovog rješenja može se podnijeti žalba u roku od 8 dana od dana primitka. Žalba se podnosi putem ovog suda, a o žalbi odlučuje Visoki trgovački sud Republike Hrvatske.

Broj zapisa: **1789b-21a2b**

Kontrolni broj: **0cbf0-c37da-04e48**

Ovaj dokument je u digitalnom obliku elektronički potpisan sljedećim certifikatom:

CN=EMA BRDOVČAK, L=RIJEKA, O=TRGOVAČKI SUD U RIJECI, C=HR

Vjerodostojnost dokumenta možete provjeriti na sljedećoj web adresi:

<https://usluge.pravosudje.hr/provjera-vjerodostojnosti-dokumenta/>

unosom gore navedenog broja zapisa i kontrolnog broja dokumenta.

Provjeru možete napraviti i skeniranjem QR koda. Sustav će u oba slučaja prikazati izvornik ovog dokumenta.

Ukoliko je ovaj dokument identičan prikazanom izvorniku u digitalnom obliku, **Trgovački sud u Rijeci** potvrđuje vjerodostojnost dokumenta.